

ע"ע 75822-05-25 זיאת נ' הישיבה הגדולה יסודות "משכן ידידיה" בע"מ (חל"צ)

לפני כב' הרשמת חני טל-פרימור

העתק החלטת בית משפט מיום ג' אב תשפ"ה 28 יולי 2025

לאחר עיון בטענות הצדדים בנוגע למועד הגשת הערעור (להבדיל ממועד הגשת הערעור שכנגד, אשר כבר הוכרע בהחלטה מיום 20.6.25), מצאתי כי יש להיעתר לבקשה להארכת המועד להגשת הערעור ובהתאם לדחות את הבקשה לסילוק הערעור על הסף בשל האיחור בהגשתו. להלן טעמי.1. עיון בנתוני התיק במערכת "נט המשפט" מעלה כי הערעור הוגש ביום 28.5.25 בשעה 15: 57: 18. אם כן, ובשים לב לכך שפסק הדין קמא הומצא למערער ביום 28.4.25, הערעור הוגש באיחור של שעה, 15 דקות ו-57 שניות. מדובר על איחור מזערי. על פי הפסיקה, ככל שמידת האיחור קטנה יותר, תגבר הנטייה להיעתר לבקשה להארכת המועד ולהיפך (בש"מ 5636/06 נשר נ' גפן (23.8.2006)). בנוסף, ככל שמידת האיחור קטנה יותר ובהתאם קטנה הפגיעה בצד שכנגד, כך קטן המשקל שיש ליתן לאינטרס הצד שכנגד בסופיות הדיון (בש"מ 6229/11 דון-יחיא נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה חיפה (10.1.2012)).

2. טעמים מיוחדים: תקנה 125 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 מאפשרת הארכת מועד או זמן שנקבעו בחיקוק, "מטעמים מיוחדים שיירשמו". בנסיבות העניין מצאתי כי מתקיימים טעמים כאלה, כמפורט להלן:

א. הטעם לאיחור בהגשת הערעור כמובא בבקשה להארכת המועד להגשת הערעור ונתמך בתצהיר המתמחה מר אמסלם - הקושי בהגשת הערעור בשל ריבוי העמודים ובשל כך שמערכת ה"קליגל" נתקעה שוב ושוב, וזאת על אף שפעולת ההגשה החלה עוד בשעה 30: 15. לא נעלמו מעיניי טענות המשיבה בנושא זה ומהתצהיר שצורף, של עו"ד כהן, אולם אין באלה כדי לסתור את הטענות העובדתיות שהובאו בתצהיר בנוגע לתקלה ב"קליגל" ואת האמור בתצהיר שלפני על פי ניסיונו של המתמחה ההגשה היתה אמורה להימשך כרבע שעה והוא לקח מרווח ביטחון והחל את התהליך בשעה 30: 15. בהינתן זאת, לא מצאתי כי יש בנסיבות הגשת הערעור כדי ללמד על "זלזול ואדישות בוטה ומקוממת" בסדרי הדין או בזמנם של בית הדין ושל הצד שכנגד, כטענת המשיבה.

ב. סיכויי הערעור: יצוין תחילה כי בניגוד לנטען על ידי המערער, לא זו בלבד שיש לבחון את סיכויי הערעור בבחינת בקשה להארכת מועד, אלא שאף מדובר בשיקול משמעותי (ראו מבין רבים: ע"ר (ארצי) 28517-03-23 לפיד - כלל פנסיה וגמל בע"מ (1.8.2024), בסעיף 24 להחלטה וההפניות שם).

בחינת סיכויי הערעור במקרה דנן מעלה, במלוא הזהירות הנדרשת ועל פני הדברים, כי יש מקום שטענות המערער, ולו בנוגע לתרומות, יובאו לבחינת ערכאת הערעור. זאת, משטענה עיקרית בנושא זה היא להתעלמות בית הדין קמא מראיות מסוימות (הדוחות הכספיים של המשיבה). לטעמי, אף אם שאלת סכום התרומות שגייס המערער היא עניין עובדתי, הרי שהטענה הנוגעת להתעלמות בית

*** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית הדין הארצי לעבודה

הדין האזורי מראייה בהקשר זה, היא טענה משפטית בעיקרה, אשר כלל אי ההתערבות אינו חל לגביה. אוסיף כי מצאתי שיש ליתן משקל לכך שבתגובת המשיבה לתשובת המערער (לבקשה לסילוק על הסף) אין כל התייחסות לעניין נקודתי זה (התעלמות מהדוחות הכספיים של המשיבה) אלא רק הפנייה לטענות בעניין סיכויי הערעור כפי שהעלתה המשיבה בבקשתה לסילוק על הסף, אולם גם שם אין התייחסות לעניין הנקודתי האמור אלא רק טענה כוללת שלפיה הערעור מבקש להתערב בקביעות עובדתיות.

3. אם כן, במכלול הנסיבות - האיחור המזערי בהגשת הערעור, התקלה בהגשה שנתמכה בתצהיר ולא נסתרה וסיכויי הערעור כמובא לעיל - מצאתי שיש לאפשר למערער להביא טענותיו בפני ערכאת הערעור.

4. המועד להגשת הערעור מוארך אפוא עד למועד הגשתו בפועל. כאמור בהחלטה מיום 20.6.25, המשיבה רשאית להגיש ערעור שכנגד בתוך 10 ימים.

5. אשר לבקשת המשיבה להארכת המועד להגשת כתב תשובה לערעור, יובהר כי סדרי הדין בבית דין זה אינם כוללים הגשת תשובה לערעור. סדר הדיון בערעור (ובערעור שכנגד, אם יוגש) יישלח בנפרד.

6. הוצאות יישקלו בתום ההליך על ידי מותב בית הדין.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט